

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/14/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016201920
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Příbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016201920.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobca): SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, so sídlom Radničné námestie 8, Banská Štiavnica, IČO: 36 022 047, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, IČO: 00 156 621, o preskúmanie zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti N21600975/S03 z 11. augusta 2016 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. MPRV-2016-1551/9694-5 z 12. augusta 2016, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/234/2016-202 z 12. januára 2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/234/2016-202 z 12. januára 2017 z a m i e t a .

II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) napadnutým uznesením odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti N21600975/S03 z 11.08.2016 (ďalej aj „Správa o zistenej nezrovnalosti“ alebo „Správa“) a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. MPRV-2016-1551/9694-5 z 12.08.2016 (ďalej aj „Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov“ alebo „Žiadosť“). O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že dňa 02.04.2013 uzavrel žalobca so žalovaným Zmluvu o poskytnutí finančného príspevku č. Z 2242022002001, ktorej predmetom bol projekt s názvom „Kopčany - Hodonín - spoločné protipovodňové opatrenia na oboch brehoch Moravy“ v rámci operačného programu: Program cezhraničnej spolupráce Slovenská republika - Česká republika 2007 -

2013“. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi, za splnenia zmluvných podmienok, zákonných podmienok a podmienok stanovených riadiacou dokumentáciou operačného programu, poskytnúť nenávratný finančný príspevok vo výške 985 646,82 €. Žalovaný ako riadiaci orgán v rámci operačného programu vyhotovil dňa 11.08.2016 Správu o zistenej nezrovnalosti, ktorú spolu s listom označeným ako Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov zaslal žalobcovi. Predmetnú kontrolu vykonala u žalobcu spoločnosť Deloitte, ktorá bola na vykonanie takejto kontroly oprávnená na základe realizačnej zmluvy č. OVO1-2016/000229-103 z 22.03.2016. Spätnou kontrolou boli zistené neoprávnené výdavky v prípade opravy mechanizmov, v rámci položiek ubytovania a žiadosti mýta. Súčet neoprávnených výdavkov predstavoval sumu 7 075,14 €. Na túto uvedenú sumu bola evidovaná nezrovnalosť. Na základe vykonaných kontrol a zistených neoprávnených výdavkov zaslal žalovaný žalobcovi Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov spolu so Správou o zistenej nezrovnalosti. Žalobca uhradil svoj dlh v plnej výške, pričom o tejto skutočnosti informoval žalovaného listom zo 07.09.2016. Žalobca týmto spôsobom žalovanému oznámil, že finančné prostriedky definované v Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov boli žalovanému poukázané dňa 06.09.2016.

3. Predmetom preskúmania v predmetnej veci v zmysle žaloby bola Správa o zistenej nezrovnalosti N21600975/S03 z 11.08.2016 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. MPRV-2016-1551/9694-5 z 12.08.2016.

4. V odôvodnení uznesenia správny súd konštatoval, že v správnom súdnom procese je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z preskúmania vylučuje (§ 7 SSP).

5. Správny súd mal za to, že administratívnu kontrolu postupu zadávania zákazky na poskytnutie služby po uzavretí zmluvy na predmet zákazky nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní. Výsledné materiály z vykonanej kontroly a postup pri ich vypracovaní preto podľa správneho súdu nepodliehajú súdnemu preskúmaniu v rámci úpravy správneho súdnictva v SSP, keďže nie sú rozhodnutím správneho orgánu v zmysle SSP. Kontrola postupu zadávania zákazky predstavuje jednu z dohľadových kompetencií žalovaného.

6. V súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v rozsudku sp.zn. 5Sžf/26/2012 z 29.11.2012 a v uznesení sp.zn. 4Sžf/56/2015 z 08.06.2016 dospel správny súd k názoru, že Správa a Žiadosť ako také nepodliehajú súdnemu preskúmaniu v správnom súdnom procese, pretože samé o sebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Správu o výsledku kontroly možno podľa správneho súdu považovať len za akýsi výstup kontroly, ktorý sa nemohol nijako dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach. Preto súdnemu preskúmaniu v správnom súdnom procese nepodlieha.

7. Správny súd považoval za nesporné, že v Správe absentuje právne vynúiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť na strane žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správou ani Žiadosťou nebol žalobca zaviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide len o písomnosti s informatívnym charakterom. Z obsahu spisu je okrem iného nesporné, že ku dňu podania žaloby nedošlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia, resp. správneho rozhodnutia o vrátení finančných prostriedkov.

8. Záverom správny súd uviedol, že s ohľadom na uvedené sa správny súd nezaoberal námietkami žalobcu o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v Správe, pretože tieto je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v

postupe verejného obstarávateľa, ak boli, resp. budú na základe Správy vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.

II.

9. Proti uzneseniu správneho súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/, h/ a j/ SSP, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd uznesenie správneho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

10. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že záver správneho súdu o odmietnutí žaloby nie je správny. Správny súd pri preskúmaní žaloby nesledoval podľa sťažovateľa základné princípy určené Civilným sporovým poriadkom a Správnym súdnym poriadkom, pričom pri posúdení veci vychádzal z ustanovení zákona č. 528/2008 Z.z., ktoré sa netýkajú prejednávanej veci, a teda vec nesprávne právne interpretoval.

11. Správny súd rozhodol podľa sťažovateľa v rozpore s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/26/2012. Sťažovateľ mal za to, že správny súd si namiesto právnych záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vzal za svoje právne závery a tvrdenia žalovaného.

12. Sťažovateľ nesúhlasil s tým, ako sa správny súd vysporiadal so zisťovaním a následným vyhodnotením rozhodujúcich skutočností, keď konanie a postup žalovaného klasifikoval ako administratívnu kontrolu resp. kontrolu súladu postupu sťažovateľa so zákonom o verejnom obstarávaní. Pokiaľ by žalovaný vykonával administratívnu kontrolu, bol by podľa sťažovateľa povinný v súlade s § 24e zákona č. 528/2008 Z.z. umožniť sťažovateľovi vyjadriť sa k zisteným porušeniam pred vydaním rozhodnutia vo veci. Sťažovateľovi však nebol doručený žiaden záznam z administratívnej kontroly a k zisteným nezrovnalostiam nemal možnosť vyjadriť sa.

13. Ďalej sťažovateľ odmietol stanovisko správneho súdu o absencii výroku o povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Sťažovateľ mal za to, že Správa spolu so Žiadosťou sú konštitutívnym rozhodnutím, ktoré napriek tomu, že nemá formálne náležitosti správneho rozhodnutia, svojím obsahom zasahuje do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa, keď žalovaný poučil sťažovateľa, že pokiaľ poskytnutý finančný príspevok nevráti, porušenie finančnej disciplíny sťažovateľom oznámi Úradu vládneho auditu. Oznámenie porušenia finančnej disciplíny by pre sťažovateľa spôsobilo problémy pri ďalšom čerpaní európskych fondov.

14. V závere sťažovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/26/2012 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 91/2016-74 zo 17.05.2016.

III.

15. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom správneho súdu vysloveným v napadnutom uznesení. Žalovaný mal za to, že Správa a Žiadosť nie sú rozhodnutiami v zmysle Správneho súdneho poriadku, nakoľko sami o sebe nezakladajú, nemenia ani nezrušujú oprávnenia a povinnosti sťažovateľa. Nedotýkajú sa práv, právom chránených záujmov ani povinností sťažovateľa a preto ich nemožno podľa žalovaného považovať za individuálne správne akty, ktoré môžu byť v zmysle § 3 ods. 1 písm. h/ SSP predmetom správnej žaloby.

16. Vzhľadom k uvedenému žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

IV.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v

kasačnej sťažnosti sťažovateľa (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

18. Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu správneho súdu zistil, že sťažovateľ sa žalobou, doručenou správne súdu dňa 18.10.2016, domáhal preskúmania zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti N21600975/S03 z 11.08.2016 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. MPRV-2016-1551/9694-5 z 12.08.2016.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 7 SSP správne súdy nepreskúmajú

a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,

d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,

e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,

g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

23. Podľa § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné správnym súdom.

24. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie uznesenia správneho súdu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo. V rámci kasačného konania kasačný súd skúmal aj povahu napadnutej Správy a Žiadosti. Kľúčovou bolo najmä právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu Správy o zistenej nezrovnalosti a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, ktoré správny súd zhodne so žalovaným

považoval za nepreskúmateľné v správnom súdnictve. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil správny súd, pričom Najvyšší súd sa s dôvodmi jeho uznesenia v tejto časti plne stotožňuje.

25. Rozsah preskúmvacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

26. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

27. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmvajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmvajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 SSP. Predmetné ustanovenie v písmene a/ až h/ obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

28. Najvyšší súd dáva v prvom rade do pozornosti citované ustanovenie § 14 ods. 18 zákona o pomoci a podpore, z ktorého jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na ustanovenie § 7 písm. h/ SSP.

29. Najvyšší súd sa stotožňuje s právnym názorom správneho súdu, a teda, že Správa a Žiadosť ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sami o sebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. V tomto prípade možno hovoriť o predčasnom podaní žaloby v čase vypracovania a odoslania Správy a Žiadosti, pretože ku dňu podania žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona o pomoci a podpore. Povinnosť sťažovateľa vrátiť finančné prostriedky vzniká až na základe takéhoto právoplatného rozhodnutia, ktoré by bolo spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa, a teda by bolo preskúmateľné v rámci správneho súdnictva. Ani skutočnosť, že nevrátením sumy uvedenej vo výzve hrozí oznámenie podnetu orgánu podľa osobitného predpisu, nemení nič na prevažne informatívnej povahe Správy a Žiadosti, ktorými bol sťažovateľ vyzvaný na vrátenie finančných prostriedkov. Výzva na ich vrátenie je totiž povinným štádiom riešenia nezrovnalosti v súvislosti s čerpaním finančného príspevku, bez ktorého nie je možné pristúpiť v zmysle zákona č. 528/2008 Z.z. k uplatneniu rozhodovacích kompetencií riadiaceho orgánu v správnom konaní začatom podľa § 27a ods. 5 tohto zákona, v ktorom by mohol sťažovateľ uplatniť všetky procesné práva účastníka konania, vrátane administratívnych opravných prostriedkov. Ak by bolo výsledkom tohto konania právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré by sťažovateľ považoval za nezákonné, bol by oprávnený podrobiť toto rozhodnutie súdnemu preskúmaniu správnym súdom.

30. Na základe uvedeného má kasačný súd za to, že Správu a Žiadosť je možné považovať za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu, a to vzhľadom na postup upravený v § 27a zákona o pomoci a podpore. V tejto súvislosti kasačný súd dodáva, že niet sporu o tom, že predmetom súdneho preskúmania môžu byť aj také individuálne správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti rozhodnutia, avšak len za predpokladu, že sa nimi právne záväzným spôsobom (bez možnosti nápravy prostredníctvom riadnych opravných prostriedkov) zakladajú, menia alebo rušia práva a povinnosti účastníka administratívneho konania alebo sa ich priamo dotýkajú.

31. Kasačný súd zdôrazňuje, že v prípade, ak by na základe podanej žiadosti sťažovateľ nevrátil poskytnuté finančné prostriedky, následne by žalovaný v zmysle zákona začal správne konanie, výsledkom ktorého by bolo rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré by po

vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehalo súdnemu prieskumu správnym súdom, a ktoré by bolo aj materiálne vykonateľné. Uvedený záver je podporený aj novšou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp.zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, sp.zn. 1Sžf/95/2015 zo 14. februára 2017, sp.zn. 4Sžf/56/2015 z 8. júna 2016).

32. K námietkam sťažovateľa ohľadne rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžf/26/2012 z 29. novembra 2012 kasačný súd uvádza, že v aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu (napr. už vyššie spomenuté uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, sp.zn. 1Sžf/95/2015 zo 14. februára 2017, sp.zn. 4Sžf/56/2015 z 8. júna 2016 alebo aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžfk/38/2017 z 27. októbra 2017, sp.zn. 5Sžfk/59/2017 z 31. mája 2018) sa nevyskytujú názory, ktoré by sa nezhodovali s vyššie vyslovenými právnymi závermi kasačného súdu. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje napr. aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, keď za obdobných skutkových a právnych okolností konštatoval:

„Je nepochybné, že v zmysle § 15 ods. 1 zák.č. 528/2008 Z.z. úspešnému predkladateľovi žiadosti, a v preskúmvanej veci aj žalobcovi, sa pomoc, resp. podpora poskytuje na základe súkromnoprávneho vzťahu, ktorý vychádza zo zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Ďalej však už, ako správne konštatoval žalobca, žalovaný vystupuje v pozícii orgánu verejnej správy, t. j. ako riadiaci orgán mu do pôsobnosti zverené finančné zdroje spravuje s dohľadovým vrchnostenským oprávnením, ktoré mu najmä vyplýva z ustanovení

- § 24b a nasl. zák.č. 528/2008 Z.z. (výkon dohľadu nad plnením podmienok poskytnutia pomoci a podpory, súlad platby a súvisiacej dokumentácie so záväznými predpismi, či hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory), resp.

- § 26 zák.č. 528/2008 Z.z. (výkon ochrany finančných záujmov vrátane zistenia nezrovnalostí).

Pokiaľ v rámci výkonu svojich oprávnení žalovaný zistí existenciu nezrovnalosti, je povinný túto skutočnosť oznámiť žalobcovi ako prijímateľovi (viď § 26 ods. 3 zák.č. 528/2008 Z.z.) prostredníctvom tzv. správy o zistenej nezrovnalosti. Zákon oprávňuje žalovaného v prípade tvrdeného porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania, aby v tomto štádiu výkonu dohľadových oprávnení mohol žalobcu popri oznámení o zistenej nezrovnalosti vyzvať na vrátenie poskytnutého príspevku alebo jeho časti na predmet zákazky (§ 27a ods. 1 zák.č. 528/2008 Z.z.), resp. pozastaviť, zamietnuť alebo upraviť výšku platby pre projekt alebo jeho časť (§ 7 ods. 6 zák.č. 528/2008 Z.z.). Zákonodarcou použité oprávnenie „možnosť vyzvať“ je nutné vykladať v tom zmysle, že ide o uplatnenie notifikačného (oznamovacieho) oprávnenia orgánu verejnej správy v rámci výkonu dohľadových oprávnení, avšak v žiadnom prípade nejde o výkon vrchnostenskej rozhodovacej právomoci, ako sa domnieva žalobca.

Nakoľko pri vydávaní napadnutého úradného listu vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zák. č. 528/2008 Z.z. nemohol žalovaný uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, je možné sa zhodnúť s názorom žalovaného, že išlo o individuálny správny akt, u ktorého absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci, t.j. ide slovami žalovaného o výzvu na „dobrovoľné“ plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (t. j. iba tvrdených) skutočností.“

33. Konajúci senát sa stotožňuje s citovanými právnymi názormi Najvyššieho súdu, pričom poukazuje na nutnosť dodržiavania zásady právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky). Navyše s princípom právnej istoty je úzko spojená kontinuita právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí.

34. Na základe všetkých vyššie citovaných zákonných ustanovení a právnych argumentov dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie nie je preskúmateľné správnym súdom.

35. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami

sťažovateľa sa správny súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a neopomenul žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, správny súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP), a zároveň ich nepriznal ani žalovanému, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.